

CHARAKTERSYTKA ZESPOŁU ANDPOBUDLIWOŚCI PSYCHORUCHOWEJ.

Opracowała Agnieszka Mukomiłow – psycholog

Zespół nadpobudliwości psychoruchowej

trzy główne grupy objawów

- zaburzenia koncentracji uwagi,
- nadmierna pobudliwość ruchowa
- impulsywność

Amerykańscy naukowcy tworząc klasyfikację DSM-IV stwierdzili, że nadpobudliwość ruchową i impulsywność często trudno jest od siebie rozgraniczyć.

Wyodrębnili więc następujące trzy podtypy ADHD:

I. podtyp z przewagą zaburzeń koncentracji uwagi – takie dziecko zapomina, o czym przed chwilą rozmawiało, nie może skupić się na tym, co mówi nauczycielka, a w czasie odrabiania lekcji interesuje się wszystkim dookoła, tylko nie pracą. Zwykle jednak nie jest nadmiernie ruchliwe, w miarę spokojnie siedzi w ławce czy przy biurku, nie wzbudzając swoim zachowaniem niepokoju dorosłych. Jednak po kilku minutach wpatrywania się w zeszyty zaczyna zajmować się czymś innym, na klasówkach popełnia niefortunne błędy - źle przepisuje cyfry lub znaki działań arytmetycznych, nie rozwiązuje zadań, bo nie jest w stanie przeczytać ich treści do końca. Z tego powodu dziecko nie wykorzystuje swoich potencjalnych możliwości, a co więcej jest odbierane przez nauczycieli lub rodziców jako mniej zdolne lub nie radzące sobie z nauką i często kończy swoją karierę szkolną zbyt wcześnie lub z gorszymi wynikami.

II. podtyp z przewagą nadpobudliwości psychoruchowej – dziecko jest bardzo ruchliwe, biega niemal od momentu gdy otworzy oczy do chwili gdy zaśnie, jest niezmordowane, ciągle zmienia miejsce np. ogląda telewizję skacząc po wersalce i przerzucając bez przerwy kanały, w czasie przerw biega jak nakręcone. Najprzyjemniejszą dla niego rozrywką jest wszystko, co kojarzy się z ruchem lub szybkością. Z drugiej jednak strony, jeśli zainteresujecie dziecko zabawą lub zaprowadzicie w nowe, interesujące miejsce, uda się Wam zająć jego uwagę. Odpowiednio zmotywowane potrafi odrobić całą pracę domową od początku do końca. W szkole nie ma kłopotów z przyswojeniem sobie materiału, ale szybko nudzi się i wstaje z ławki. Odpowiada na każde pytanie nauczyciela, nawet jeśli było skierowane do innego ucznia. Dziecko takie często ma opinię zdolnego wiercipięty, kiepsko dogadującego się z nauczycielem i resztą klasy.

III. podtyp mieszany - czyli "dwa w jednym". U dziecka występują zarówno nasilone objawy niepokoju ruchowego, słaba kontrola impulsów, jak i objawy zaburzeń koncentracji uwagi.

Pełny obraz zespołu nadpobudliwości psychoruchowej powoduje, że dzieciom z ADHD jest najtrudniej radzić sobie z codziennością. Dla nich wszystko, co napisaliśmy powyżej, stanowi prawdziwy problem. Nie radzą sobie, zarówno z uważaniem, pamiętaniem, jak i spokojnym pozostawaniem w miejscu, poczekaniem na swoją kolej.

Typ mieszany zespołu nadpobudliwości psychoruchowej jest najczęstszy.

Z wielu badań wynika jednak, że u każdego dziecka można rozpoznać w kolejnych, przeprowadzanych. co kilka lub kilkanaście miesięcy badaniach inny podtyp tego zaburzenia. Wynika to prawdopodobnie z tego, że w różnym wieku bardziej są nasilone i widoczne odmienne problemy. Czym mniejsze dziecko, tym bardziej rodzice i otoczenie przejmują się tym, że nie może ono spokojnie usiedzieć w miejscu. Gdy robi się starsze i zaczyna chodzić do szkoły, nauczyciele zwracają uwagę, że już nie tylko nie może spokojnie usiedzieć w miejscu, ale także nie potrafi skupić się na lekcji czy odrabianiu prac domowych w świetlicy. Z czasem chodzenie po klasie zostaje zastąpione przez uczucie niepokoju ruchowego, a na pierwszy plan wysuwają się objawy zaburzeń koncentracji uwagi.

Także w różny sposób ADHD manifestuje się u każdej z płci - u chłopców częściej występuje podtyp mieszany lub z przewagą nadpobudliwości, u dziewczynek zaś podtyp z zaburzeniami koncentracji uwagi.